

Kaukalon laidalta

Viileiltä tuntuu loppukesän tuulet. Kirkkaalta, selkeältä taivaalta paistava aurinko lämmittää vielä kohdalle sattuessaan, mutta paksut pilvet usein peittävät paisteen. Heinäkuun helteet näivettivät vehreyden kuivilta kankailta, ja polttivat nurmikot suojattomilta etelärinteiltä, heti kylmän kesäkuun jälkeen. Viikkoja jatkunut hellejakso oli lähes yhtä tuhoisaa kuin pitkä kylmä kausi. Äärimmäisyyksien kesä kuitenkin kallistuu kohti loppuaan. Syksyn kosteat, sateisen harmaat säät saapuvat pian.

Valtatie 63 halkoo pitäjän tätä osaa lounaasta Kaustiselle ja koillisesta Toholammille. Kuinka erilaiset kuntakeskukset, taloudellisilta näkymiltään, voikaan olla tämän n.42 kilometrin tienpätkän ääripäissä. Pohjoisessa päässä voi kuvitella lännenfilmeistä tutun autioituneen kulissikaupunkimaiseman torin poikki tuulessa pyörivine tuulenpesineen ja laudoitettuine liikehuoneistojen ikkunoineen. Sen sijaan eteläinen tien pää menestyy ja kasvaa, suorastaan kukoistaa. Masentavaa mahtaa olla elo ennen niin mainehikkaassa maitopitäjässä kun paikkakunnan merkittävä työnantaja poistuu kuvioista. Passia ulkomaillekaan ei saa enää pitäjän omalta kipsalta, se kun sulki ovensa. Eipä tilanteessa enää auta kepun pyörämarssitkaan, vaikka julkisuutta paikkakunnan ongelmille tuleekin valtakunnallisella tasolla.

Kaustisen kansanmusiikkifestivaaleilla sitä piti käydä kuluneena kesänäkin. Perjantain ohjelmistoa tuli seurattua muutaman tunnin osalta. Paljon ohjelmaa oli käynnissä alueella, haapion veistosta lähtien. Mieliinpainuva oli myös pääareenalla esitetty maakuntakavalkadi. Kuluneen kesän juhlien käyttöön oli saatu uutuuttaan hohtava uusi yläkoulu uusine soittosaleineen ja kahviloineen. Uusi koulu yllätti positiivisesti suunnittelultaan ja myös kooltaan. Joistain, ehkä alkuehdotuksia pidemmälle päätyvät vaihtoehdoista, oli jäänyt mielikuva pienemmästä ja ehkä epäkäytännöllisimmistä tilaratkaisuista, mutta monen pitäjän koulurakentamisesta päättävien kannattaa tehdä tutustumismatka Kaustiselle tulevaisuudessa, toimivia ratkaisuja miettiessään.

Ainut ihmetyksen aihe uudessa koulussa oli ehkä kuitenkin ”sisäpihatoksi” rakennettu eteinen/ulkopiha/ulkotila ennen varsinaisia pääovia. Onko tarkoitus pitää oppilaat tässä valvotussa tilassa välitunnit, vai kenties toimiiko tila talvella suojattuna ulkoilualueena? Tai sitten tila ei ollut vielä valmis, ja kahvinjuonnin yhteydessä heränneet kysymykset olivat turhia.

Myös uuden koulun nimi voisi olla jotain lennokkaampaa. Entisessä Ullavassakin on pitäjän kuuluisimman pojan mukaan nimetty Veikko Vionojan koulu, miksei siis Kaustisella voisi olla komeasti: Konsta Jylhän koulu. Vaikka ei Konsta päivääkään nimeään kantavassa koulussa olisi opiskellut, ei Veikkokaan omaa nimeään kantavassa opinahjossa opissa käynyt. Nykyisen koulun edeltäjässä kylläkin, jo aikoja sitten puretussa.

Syksyn tullessa, alkaa taas pyörimään monet talvikauden riennot. Yhtenä ei suinkaan vähäisimpänä niistä jääkiekon SM-liiga. Vain yksi on joukosta poissa, nuo pääkaupungin narripaidat, Jokerit. Jos olivatkin kotoisessa sarjassa kuuluisia väkivaltaisista otteistaan, niin kyllä Siperia pian opettaa narritkin ruotuun, kun vastaan asettuvat KHL-liigan luunmurskaajat. Kotoisessa liigassa oma suosikkijoukkueeni jo 30 vuoden ajalta pärjasi vuosi sitten parhaalla mahdollisella tavalla. Tänä vuonna taas rantapallot lentelivät jo aikaisessa vaiheessa.

RAUNO NIIRANEN
rauno.niiranen@suomi24.fi